Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1668/2025
04.06.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Јовановић, адвокат из ..., против туженог Саобраћајног предузећа „Ласта“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Петар Настић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/24 од 19.02.2025. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/24 од 19.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/24 од 19.02.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 559/24 од 19.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 6679/21 од 04.10.2023. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу за период од 01.08.2018. године до 28.02.2019. године исплати означене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, по основу мање исплаћених зарада од минималне зараде, увећања за минули рад, увећања за прековремени рад, мање исплаћене зараде по основу увећања за ноћни рад и по основу рада на дане државног празника, да на ове износе обрачуна и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима, као и да тужиоцу накнади парничне трошкове од 271.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи због значајног правног питања које захтева уједначавање судске праксе. Правно питање ревизијом није формулисано.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом је тужиоцу, запосленом код туженог на радном месту ... досуђена, на основу одредби чланова 104, 107, 108, 111. – 115. Закона о раду и закљученог уговора о раду, разлика између припадајућих и исплаћених износа по основу минималне зараде, минулог рада, прековременог рада, рада ноћу и у дане државног празника. Одлука о обавези послодавца да по наведеним правним основима запосленом накнади штету условљена је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају, а имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима су нижестепени судови засновали одлуку, као и да тужени уз ревизију није приложио правноснажне одлуке као доказ различитог поступања судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, по оцени Врховног суда не постоје правна питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији, као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из члана 403. ЗПП. Ставом 3. овог члана закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 29.09.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела пресуде у смислу члана 28. ЗПП је 39.416,35 динара.

Како вредност предмета спора не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић